

MEĐUNARODNI KRIVIČNI SUD
ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU

Predmet br. IT-08-91-PT i
IT-95-5/18-PT

PRED POSEBNO IMENOVANIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Iain Bonomy
sudija Kevin Parker

Sekretar: g. Hans Holthuis

Datum: 15. decembar 2008.

TUŽILAC protiv MIĆE STANIŠIĆA
TUŽILAC protiv STOJANA ŽUPLJANINA
TUŽILAC protiv RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODGOVOR MIĆE STANIŠIĆA KOJIM SE ON PROTIVI ZAHTJEVU STOJANA
ŽUPLJANINA ZA SPAJANJE S PREDMETOM RADOVANA KARADŽIĆA**

Tužilaštvo:

g. Thomas Hannis   g. Alan Tieger   g. Mark B. Harmon

Obrana:

g. Slobodan Zečević i g. Slobodan Cvijetić za g. Miću Stanišića
g. Tomislav Višnjić i g. Igor Pantelić za Stojana Župljanina

Optuženi:

dr Radovan Karadžić

Prijevod

JAVNO

ODGOVOR MIĆE STANIŠIĆA KOJIM SE ON PROTIVI ZAHTJEVU STOJANA
ŽUPLJANINA ZA SPAJANJE S PREDMETOM RADOVANA KARADŽIĆA**I. Uvod**

1. Mićo Stanišić, uz dužno poštovanje, na osnovu člana 21 Statuta, traži od Žalbenog vijeća da odbije zahtjev Stojana Župljanina za spajanje s predmetom Radovana Karadžića.

II. Proceduralni kontekst

2. Župljaninova odbrana je 2. decembra 2008. podnijela zahtjev za spajanje s predmetom Radovana Karadžića (dalje u tekstu: Zahtjev za spajanje postupaka).
3. Predsjednik Međunarodnog suda je 5. decembra 2008. proslijedio predmet Posebno imenovanom vijeću (dalje u tekstu: Nalog o prosljeđivanju).
4. Posebno imenovano vijeće je 5. decembra 2008. izdalo Nalog u kom je utvrdilo da je rok za dostavljanje odgovora 15. decembar 2008. (dalje u tekstu: Nalog o roku za dostavljanje odgovora)

III. Diskusija

5. Župljaninova odbrana tvrdi i izjavljuje, između ostalog, sljedeće:
  - a. propisani kriterijum iz pravila 48 zadovoljen je s obzirom na tvrdnju tužilaštva da su "optuženi imali zajednički zločinački cilj" i dva se dvije optužnice "u više značajnih aspekata preklapaju";
  - b. spajanje postupaka protiv optuženih bilo bi u interesu pravde, između ostalog zato što bi to spriječilo dupliciranje dokaza, doprinijelo ekonomičnosti sudskog postupka i obezbijedilo dosljednost presuda.

Prijevod

6. Odbrana Miće Stanišića energično se protivi gorenavedenim tvrdnjama i izjavama iz sljedećih razloga:
- a. Župljaninova odbrana nije pokazala da su uslovi za spajanje sa Karadžićevim predmetom ispunjeni;
  - b. Čak i kada bi ti uslovi bili ispunjeni, okolnosti u vezi s ova dva predmeta govore protiv njihovog spajanja i nalažu Vijeću da primijeni svoje diskreciono ovlaštenje da odbije zahtjev.

A. Uslovi za spajanje postupaka nisu pokazani

7. Postoje dva preliminarna – jurisdikciona/proceduralna – pitanja za koja tvrdimo da čine neprihvatljivim Zahtjev za spajanje postupaka :
- a. Župljaninova odbrana se, po svemu sudeći, poziva na Izmijenjenu optužnicu u predmetu protiv Karadžića,¹ u vezi s kojom je Pretresnom vijeću podnesen Zahtjev koji još nije riješen, a ne na važeću Optužnicu u tom predmetu. U tom smislu, za pobijani Zahtjev može se reći da je pogrešno utemeljen.
  - b. Zahtjeve za spajanje postupaka protiv optuženih na osnovu pravila 48 i spajanje krivičnih djela na osnovu pravila 49 može podnijeti samo tužilac. Optuženi ne mogu tražiti spajanje postupaka. Pravilnik ne predviđa tu mogućnost i g. Župljanin stoga nije ovlašten za podnošenje pobijanog Zahtjeva.
8. Bez obzira na ova preliminarna pitanja, Stanišićeva odbrana će se, za potrebe ovog Odgovora, osvrnuti na argumentaciju iznesenu u Zahtjevu Župljaninove odbrane.

---

¹ Zahtjev za spajanje postupaka, par. 3.

Prijevod

9. Pored toga, kao preliminarno pitanje trebalo bi napomenuti da Župljaninova odbrana nije pokazala kakva bi šteta njemu bila nanesena nespajanjem postupaka. Ona takođe nije afirmativno pokazala da zaštita njegovih prava zavisi od usvajanja Zahtjeva. Kada je riječ o navodnim "prednostima" koje bi proizašle iz spajanja predmeta, one su sve hipotetičke naravi.
10. Optužnica protiv Karadžića i Optužnica protiv Stanišića i Župljanina se po svom karakteru, optužbama i vremenskim okvirima navodnih zločina veoma razlikuju. Optužnica protiv Karadžića je znatno šira po karakteru optužbi i vremenskom okviru, kao i po lokacijama. Ove dvije optužnice zapravo sadrže mnogo više toga što im nije zajedničko od onoga što jeste zajedničko. Na primjer, za razliku od Optužnice protiv Stanišića i Župljanina, Optužnica protiv Karadžića sadrži optužbe za genocid (2 tačke); terorisanje i nezakonito postupanje (2 tačke); uzimanje talaca (1 tačka) i mnogo šire optužbe za a) progon (1 tačka) i b) istrebljenje i ubistvo (3 tačke) u vezi s opštinama u kojima su navodni zločini počinjeni i vremenom kada su počinjeni. U vezi s ovim zločinima potrebno je dokazati činjenice koje će (i) iziskivati izvođenje obimnih i detaljnih dokaza i (ii) koje su irelevantne za optužbe protiv g. Stanišića i g. Župljanina.
11. Postojeće preklapanje dviju optužnica u vezi s navodnim zajedničkim zločinačkim ciljem ograničeno je na činjenicu da se za Stanišića i Župljanina tvrdi da su bili učesnici samo jednog UZP-a, od 1. aprila 1992. do 31. decembra 1992., dok se u Optužnici protiv Karadžića navodi postojanje i učestvovanje optuženog u više (četiri) međusobno povezanih ali različitih UZP-ova, od 1. jula 1991. do 30. novembra 1995. Jedan od UZP-ova koji se navodi u Optužnici protiv Karadžića jeste "sveobuhvatni UZP" u vezi sa ostala tri UZP-a koja se navode u toj Optužnici a koja ni u kom slučaju nisu u vezi sa navodnim UZP-om u Optužnici protiv Stanišića i Župljanina. Da je to bio slučaj, tužilaštvo bi nesumnjivo primijenilo baš tu istu kvalifikaciju.
12. Uz dužno poštovanje tvrdimo da se terminom "sveobuhvatni UZP" u Optužnici protiv Karadžića po svemu sudeći sugerše postojanje "iste transakcije" u vezi s ostala tri UZP-a koja se navode u istoj Optužnici.

Prijevod

13. Međutim, nigdje se ne navodi da navodna umiješanost Karadžića s jedne i g. Stanišića i g. Župljanina s druge strane, na bilo koji način ne "kolidira" u kontekstu ovog navodnog UZP-a. Nigdje se ne navodi ni da su oni jedni s drugima razgovarali o ovom navodnom poduhvatu, imali sastanke u vezi s ovim poduhvatom niti da su ga zajedno planirali.
14. Dodatno preklapanje u vezi s približno 8 mjeseci 1992. i nekih 13 opština ne pruža dovoljno razloga za tvrdnju o postojanju "*preklapanja u drugim značajnim aspektima*" u smislu pravila 48, kada se Optužnica protiv Karadžića sagleda u cjelini. Nadalje, preklapanje relevantnog vremena je po značaju relativno nevažno kada se radi o spajanju optužnica.
15. Jasno je da činjenja i nečinjenja koja se navode u Optužnici protiv Stanišića i Župljanina nisu suštinski istog karaktera kao činjenja i nečinjenja koja se navode u Optužnici protiv Karadžića.
16. Predloženo spajanje postupaka ne bi bilo u interesu pravde nego bi zapravo imalo potpuno suprotan učinak.
17. Navodno dupliciranje dokaza bilo bi veoma ograničeno po obimu za razliku od ogromnog broja dokaza koji će biti izvedeni u predmetu protiv Karadžića u vezi s optužbama koje nisu bitne za navodnu krivičnu odgovornost Miće Stanišića i ni na koji način na nju ne utiču.
18. Nema nikakve sumnje u to da bi predloženo spajanje postupaka dovelo do značajnog produženja i usložnjavanja suđenja. Činjenica da g. Karadžić nema pravnog zastupnika takođe će vjerovatno biti faktor koji utiče na odgadanje ili usporavanje tempa postupka.
19. Konzistentnost u presudama ne može biti postignuta u slučajevima koji se u toj mjeri međusobno razlikuju i samo izdaleka preklapaju.
20. Spajanje postupaka bi zapravo dovelo do povrede načela ekonomičnosti sudskog postupka budući da bi Stanišić i Župljanin i njihovi timovi odbrane bili obavezni da prisustvuju izvođenju dokaza u sudnici (možda čak i tokom 75% trajanja suđenja) koji nemaju nikakve veze s optužbama protiv njih i tezom na koju oni treba da odgovore.

Prijevod

Stoga bi takođe bilo nepravično prema Stanišiću primorati ga da snosi moguće posljedice percepcije optužbi i događaja koji s njim nemaju nikakve veze. To bi dovelo do znatnog povećanja troškova Međunarodnog suda za odbranu g. Stanišića i g. Župljanina.

B. Druge okolnosti koje govore protiv spajanja postupaka

21. Gospodin Stanišić se dobrovoljno predao Međunarodnom sudu neposredno nakon što je protiv njega 2005. godine podignuta optužnica. On se od tada sve vrijeme pripremao za suđenje. Predmet protiv njega spojen je s predmetom protiv Župljanina tek u septembru 2008. godine, poslije Župljaninovog hapšenja u ljeto 2008. Odbrana se nije usprotivila spajanju postupaka poštujući argumentaciju prema kojoj su ova dva predmeta obuhvaćena slovom i duhom pravila 48 uprkos činjenici da je time prouzrokovano odgađanje od najmanje šest mjeseci. Ukoliko bi se sada odobrilo njihovo spajanje sa predmetom protiv Karadžića, to bi dovelo do daljnjeg dugotrajnog odgađanja od najmanje osam mjeseci, ako ne i duže, čime bi se prekršilo pravo na suđenje bez nepotrebnog odgađanja koje je zajamčeno članom 21 Statuta.
22. Nadalje, odbrana Miće Stanišića, uz dužno poštovanje, tvrdi da je, s obzirom na činjenicu da g. Karadžić nema pravnog zastupnika, vrlo vjerovatno da bi to zaista dovelo do značajnog odgađanja suđenja i dodatno ugrozilo pravo g. Stanišića na pravično suđenje.
22. Pored toga, g. Stanišić želi da ukáže na to da su resursi za pripremanje Stanišićeve odbrane u pretpretresnoj fazi iscrpljeni i da Sekretarijat trenutno rješava po zahtjevu za dodatna sredstva kako bi se odbrani omogućilo da privede kraju sadašnji rad na predmetu. Eventualna odluka o spajanju predmeta sa predmetom protiv Karadžića imala bi nesagledive posljedice u pogledu potrebe za novim resursima budući da bi podrazumijevala ogromne količine materijala za novo objelodanjivanje, što bi pak iziskivalo dodatnu potrebu pripremanja, istraživanja i dodatnog osoblja za provođenje ovih zadataka.

Prijevod

24. Takođe, eventualna odluka o spajanju postupaka bi stvorila presedan koji bi ubuduće omogućavao stranama u postupku da traže novo spajanje postupaka u slučaju hapšenja još jednog optuženog.
25. Na kraju, budući da Župljaninova odbrana vidi pogodnosti za koje Stanišićeva odbrana smatra da ih uopšte nema, i uzimajući u obzir da taktičke odluke jednog tima odbrane ne bi trebale da nanose štetu drugom timu odbrane (vidi Stanišićeve podneske u vezi sa spajanjem predmeta sa predmetom protiv Župljanina i Odluku Pretresnog vijeća), u onoj mjeri u kojoj bi Posebno imenovano vijeće razmotrilo mogućnost da odobri Župljaninov zahtjev, Stanišićeva odbrana tvrdi da bi to trebalo ograničiti samo na odobravanje Zahtjeva u vezi sa g. Župljaninom. Drugim riječima, odbrana smatra da Pretresno vijeće nema ovlaštenje na osnovu Praviluka, i ne bi trebalo da primijeni diskreciono ovlaštenje ako ga ima, da naloži spajanje postupaka u dijelu koji se odnosi na Optužnicu protiv Stanišića. Ukoliko bude razmatralo mogućnost da odobri Župljaninov zahtjev, Vijeće bi trebalo uzeti u obzir ove argumente Stanišićeve odbrane kao zahtjev za odvajanje predmeta od predmeta protiv Župljanina ili, alternativno, kao zahtjev za preispitivanje svoje odluke da odobri spajanje optužnica protiv Stanišića i Župljanina.

IV. Zaključak

26. Odbrana Miće Stanišića ponovo naglašava da Zahtjev za spajanje postupaka ne ispunjava uslove iz pravila 48 i 49, kao ni kriterijume za spajanje postupaka u skladu s ovim odredbama. Nadalje, predloženo spajanje postupaka bi dovelo ne samo do uskraćivanja prava optuženom na pravično suđenje, nego i do očiglednog kršenja člana 21 (4)(c) koji eksplicitno štiti prava optuženog da mu se sudi bez nepotrebnog odgađanja.

Prijevod

V. Traženo pravno sredstvo

Iz gorenavedenih razloga, Stanišićeva odbrana, uz dužno poštovanje, traži od Posebno imenovanog vijeća da na osnovu člana 21 Statuta odbije Zahtjev Stojana Župljanina za spajanje sa predmetom protiv Karadžića.

Broj riječi /u originalu/: 1.898

S poštovanjem,

Slobodan Zečević

branilac g. Miće Stanišića

/potpis na originalu/

Slobodan Cvijetić

subranilac g. Miće Stanišića

/potpis na originalu/